

Resultater, ere de ikke, saavidt jeg har kunnet see, komme til den anden Række af Resultater, som var det Væsentlige, nemlig, at foreslaae Regler, sigtende til at forebygge, at lignende Feiltagelser kunde indtræde for Fremtiden. Naar vort Revisionsvæsen skal bære alvorlige Frugter, saavel for Budgettets Affattelse, som for Regnskabsvæsenets Udvikling, hører der til, at der igjennem en Række af Beslutninger, tagne her i Thinget, lidt efter lidt indtræder deels Sædvaner, deels, om det behøves, lovbestemte Regler for, hvorledes der skal handles i mange Tilfælde. Der er en Række af Tilfælde, som meget let komme under Dmtale og som sandsynligviis, altsom vi mere trænge tilbunds i vort Finantsvæsen, ville komme til Dmtale, nemlig, hvorledes en fuldstændig Overenskomst skal komme tilveie imellem al Regnskabsførelse, og dernæst, hvorledes en Afslutning af Regnskabet paa en fuldstændig legal, sikker og klar Maade, paa en bestemt given Dag kan finde Sted, hvoraf da igjen følger Regler for, hvorledes der skal gaaes frem med, hvad der maa staae til Rest og Afgjorelse og falde paa det kommende Aar. I Revisionsarbejdet finde vi jevnlig Antydninger af, at man har følt en Slags Ulempe ved, at det ene Regnskabs Aar ikke lige og ufortøvet har været bundet til det andet. Jeg nævner kun her eksempelsviis ganske enkelte Ting; jeg kunde komme til mange flere; men det vil være unødvendigt; thi det, som her er mit Formaal, er at hensele Opmærksomheden paa, hvor vigtigt det vilde være, om Folkethinget engang kom til først at behandle Indstillingerne fra Revisoratet. Man kunde nu vel synes, at det maatte være det samme, hvilket Thing der først kom til at behandle dem, men man maa vel lægge Mærke til, at det Thing, som især er beskæftiget med — og det maa viist ogsaa være saaledes, da det jo paa en vis Maade er antydet i Grundloven — at behandle Finantsloven i alle dens Enkeltheder, ogsaa er det, som meest kommer til at føle Savnet af de Regler, som skulle gjøres gjældende. Nu ere vi vel ikke gaaede saa langt frem endnu, at der ikke skulde være en Sags Hukommelse tilstede fra den første Dag, vi begyndte, til nu; men det er dog kun en løs Tradition, og den

vil inden saa Aar blive afbrudt. Det vil derfor blive en Nødvendighed, at de Regler lidt efter lidt maae samles, som ere udgaaede af de forskjellige Finantsloves Behandling; men denne Samling vil ikke faae nogen fuldstændig, klar og sikker Betydning, naar den ikke hovedsagelig kommer til at støtte sig paa Beslutninger, tagne i Anledning af Revisoratets Forarbejder. Savnet af disse Regler, hvorledes de skulle bringes tilveie og hvilken Stikelse de skulle have, troer jeg man vil blive meest opmærksom paa, naar Folkethinget engang kommer til først at behandle Revisionsarbejdet. Det ligger jo i Sagens Natur, at et saa omfattende Arbejde maa blive behandlet i Enkelthederne af den Afdeling af Rigsdagen, der først beskæftiger sig dermed, og den anden Afdeling af Rigsdagen maa, saavidt som den nogenlunde kan, følge den forangaende Afdeling og være tilfreds med det Resultat, hvortil den er kommen. Deri ligger altsaa Betydningen af, til hvilken Afdeling man først overgiver Revisionsarbejdet. Overgiver man Revisionsarbejdet først til Landstthinget, maa Folkethinget, forsaavidt som det nogenlunde kan gaae an, følge den Vej, som af Landstthinget er betraadt; men naar derimod Folkethinget engang kommer til først at behandle Revisionsarbejdet, saa vil man i Landstthinget blive opmærksom paa, hvad det er for Duffer, som fra Folkethingets Side i saa Henseende have gjort sig gjældende. For Fremtiden vil det da være mere ligegyldigt, hvilken af Rigsdagens Afdelinger der først kommer til at tage Sagen under Overveielse; thi dersom de Forslag eller Beslutninger, man er kommen til i Folkethinget, have været støttede paa Sagens eget Arav og Natur, vil det andet Thing jo arbejde ligesaa virksomt, for at fremkalde en Ordning i den Retning, som Folkethinget havde gjort.

Formanden: Som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, er det altsaa egentlig kun en Hensikling til Formanden (Tscherning: Ja!); thi, som det vil erindres, lyder en af de Bestemmelser, som ere foreslaaede til Bedtægelse, at det skulde overlades Formændene i Landstthinget og Folkethinget, efter Overens-